కథా కౌముది

సితార

సోమ సుధేష్ణ

ఐశ్వర్య కిటికీ లోంచి ఇంటి వెనక కనబడే పూల చెట్లను తదేకంగా చూస్తూ కూర్చుంది. 'సుదూరంలో ఆకాశం, భూమి అంచులు కలిసి పోయిన చోట బంతి ఆట అడుకుంటున్నావా సితారా! నా చేతులారా నిన్ను దూరం చేసుకున్నాను. సితార అని నిన్ను నా మనసార పిలుచుకోక ముందే వెళ్లి పోయి ఆ తారలతో ఆడు కుంటున్నావా!! అమ్మా అని పిలవక ముందే వెళ్లి పోయావా!!' చెట్ల ఆకుల మధ్యలోంచి సుదూరంగా కనిపించే అర చేయంత ఆకాశాన్ని చూస్తున్న ఐశ్వర్య కళ్ళల్లోంచి రెండు కన్నీటి బొట్లు రాలాయి.

ఉదాసీనంగా ఉన్న ఐశ్వర్యను వదిలి ఇండియా వెళ్ళాలంటే ప్రమీలకు మనసు ఒప్పుకోవడం లేదు.

"ఏమండీ! ఇంకొన్నాళ్ళు మనం ఇక్కడే ఉండడానికి ప్రయత్నం చేయండి. ఉల్లాసంగా తిరిగే బిడ్డ అలా పాలి పోయిన మొహంతో ఎప్పుడూ పరధ్యానంగా ఉంటోంది. దాన్ని చూస్తుంటే కడుపు తరుక్కుపోతోందండి." వేదనగా భర్తతో అంది ప్రమీల.

"వీలవుతే ఉండమ్మా! నువ్వు పదిసార్లు చెప్పాల్సిన పని లేదు. నాకు మాత్రం ఉండాలని లేదా! ఐశు బాధ నాకూ అర్థం అవుతోంది. ఎక్స్ టెన్షన్ ఇవ్వడం లేదు. మన కారణాలు ఈ అమెరికన్లకు అర్థమయి చావవు. 'నో' అనేస్తారు. ఐశు ఇప్పుడు ఇండియా రావడానికి కూడా కుదరదు. గ్రీన్ కార్డ్ కు అప్లై చేసారు ఆ కార్డు వచ్చే వరకు ఈ దేశం నుండి కదలడానికి వీల్లేదాయే." శరత్చంద్ర పైకి చిరాకుగా అన్నాడే కాని అతని మనసులో కలతగా ఉంది.

"ఆ దేవుడి మీద భారం వేస్తున్నాను." కంట నీరు పెట్టుకుంది ప్రమీల.

'మొదటి కాన్పుకే నా బిడ్డకు ఇంత కష్టం వచ్చింది.' తల్లి మనసు గగ్గోలు పడింది. ఇండియా వెళ్లి పోయే రోజులు దగ్గర కొచ్చాయి. కూతురిని నీడలా అంటి పెట్టుకుని హిత భోధ చేస్తూనే ఉంది ఆ తల్లి.

"నీ వయసెంతని అలా బెంబేలు పడతావు. పుట్టగానే పోయినా పేగు తీపి కదా! బిడ్డ ఆయుష్షు నిండింది. బాధ ఉంటుంది. మన చేతిలో ఏముంది చేయడానికి, ముందు నువ్వు కోలుకోవాలి ఐశూ."

"నేను బానే ఉన్నాను మమ్మీ."

"నువ్వు ఇలా సరిగ్గా తినకుండా, నిద్ర లేకుండా ఉంటె ఇక్కడ ఎవరున్నారు నిన్ను చూసుకోవడానికి? పవన ఎన్ని రోజులు పని మానేయగలడు చెప్పు! నీకు దగ్గరలో మన వాళ్ళంటూ ఎవరూ లేరు. ఈ దేశంలో అందరూ

వీకేండుకే కనిపిస్తారు. నీ మనసులో బాధను నువ్వే తీసేసుకోవాలి." మాటలు గాలిలో తేలి పోయినా ఏదో ఒక మాట ఐశ్వర్యలో మార్పు తెస్తుందనే ఆశతో వదలలేక ఇండియా వెళ్లి పోయారు ఆ దంపతులు.

ఐశ్వర్య మనసులోని భావాలన్ని ఒక మంచు ముద్దలా మారి ఆ మంచు ముద్దపై బంగారు పాప కళ్ళు విప్పి ఐశ్వర్యను చూస్తోంది. చిన్నారి చేతి వేళ్ళు కదులుతున్నాయి. కారణం లేకుండానే చిరు నవ్వు నవ్వుతోంది. మొఖమంతా వెలుగే. మంచులో కనుమరుగవుతున్న పాపను ఎత్తుకోవాలని ఐశ్వర్య మనసు పరి తపించింది. అజ్ఞానంతో పాపను దూరం చేసుకున్నానని కుమిలి పోయింది. పవన్ పరిస్థితి మరీ బాధాకరంగా ఉంది. మనసులో పాప దక్కలేదనే బాధ ఒకవైపు, ఐశ్వర్య మనఃస్థితిని చూడలేక కలిగే బాధ మరోవైపు. పవన్ పేరెంట్సు వీసా సమస్య వల్ల అమెరికా రాలేక పోయినా తరుచుగా ఫోను చేసి ఐశ్వర్యకు, పవన్ కు ఓదార్పు మాటలు చెప్తూనే ఉన్నారు.

"పాపకు ఆయుష్షు లేకపోతే మనమేమి చేయగలము. బతికించడం మన చేతిలో పనికాదుగా! వయస్సులో ఉన్నదానివి ముందు ముందు నీకు పిల్లలు పుడతారు. నీ ఆరోగ్యం బావుండేట్టు చూసుకో." అత్త చెప్పిన మాటలు వినడమయితే వింది కానీ ఐశ్వర్యలో ఏ మార్పు రాలేదు.

ఒక శనివారం రోజు, "ఐశూ! సినిప్లేక్స్లో నీ ఫేవరేట్ దీపిక పెడుకోన్ మూవీ ఉంది. నీకు హిందీ మూవీ ఇష్టం కదా! వెళ్దామా?" ఐశును ప్రసన్నం చేయడానికి పవన్ సరదాగా అన్నాడు.

పక్కనే కూచున్న పవన్ను చిరాగ్గా చూసి ఐశు చటుక్కున లేచి, "నేను రాను. నువ్వెళ్ళు." అంటూ లేచి వెళ్ళి పోయింది. ఏం చేయాలో తెలీక పవన్ నీరస పడి పోయాడు.

ఓపికగా ఐశులోని ఉదాసీనతను, నిరాసక్తతను తొలగించాలని పవన్ చేసే ప్రయత్నాలన్నీ ఐశూలో ఏ స్పందన తీసుకు రాలేదు. ఉలుకు, పలుకు లేని మనిషి మనసులో ఏముందో ఇతరులకు ఎలా తెలుస్తుంది. అడగనిదే అమ్మైనా పెట్టదని సామెత అందుకే వచ్చిందా! ఐశుకు ఎవరినీ కలవడం ఇష్టం లేదు, ఎక్కడికి వెళ్ళడం ఇష్టం లేదు. ఫెమిలీ డాక్టరు రిఫర్ చేసిన సైకియాట్రిస్తును చూడ నంటుంది. దేవుడిపై భక్తీ, నమ్మకం పూర్తిగా చెరిపేసింది. ఆరునెల్లు గడిచి పోయాయి. పవనులో కూడా ఓపిక నశించి పోతోంది. ఆఫీసు నుండి అలసిపోయి ఇంటికి రాగానే ఐశూని చూసి మరింత దిగాలు పడ్తున్నాడు.

"పుట్టిన బిడ్డ చనిపోతే భర్తను ఏడిపిస్తుందేమిటి! ఒకరినొకరు ఓదార్చుకోవాలె గాని ఈ విధంగా భర్తను దూరం చేసుకుంటుందా! ఇలా భర్త మొహం చూడకుండా ఆడది ఇల్లు ఏం చూస్తుంది, సంసారం ఏమి చేస్తుంది! బాధ కొంత కాలం ఉంటుంది కాని జీవితమంతా బాధకే అర్పిస్తానంటే సంసారానికి పనికి రాదు. ఆమె తల్లి దండ్రుల దగ్గరకు పంపించు. ఆ తిప్ప లేదో వాళ్ళే పడతారు. విడాకులు తీసుకో పవన్. మరో అమ్మాయిని చూసి పెళ్ళి చేసుకుందువు." ఇంటా, బయటా అన్ని పనులు చూసుకుంటూ కష్ట పడే కొడుకు కోసం తల్లడిల్లింది పవన్ తల్లి.

"అమ్మా! నేను ఇష్టపడి ఐశూను పెళ్ళి చేసుకున్నాను. అందరి బాధ ఒకే రకంగా ఉండదు. ఇంత చిన్నవిషయానికే విడాకులు అని మాట్లాడొద్దు అమ్మా. ఐశుది సెన్సిటివ్ మనసు అందుకే బాధ ఎక్కువగా ఉంది. నా గురించి మీరేం బాధ పడకండి. నేను ఎలాగో మేనేజ్ చేసుకుంటాను. అన్నీ త్వరలోనే సర్దుకుంటాయి." తల్లికి నచ్చ చెప్పాడే కానీ లోలోన హోప్లెస్ గా ఫీలవుతున్నాడు. సితార గురించి మాట్లాడితే బాధ వెలికి వచ్చి మనసు తేలిక పడ్తుందని చాల సార్లు ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యాడు.

"బిడ్డ పోయి సంవత్సరం కావస్తోంది కానీ మీ అమ్మాయి ఇంకా కోలుకోలేదు. నా కొడుకును గాలికి వదిలేసింది. ఇంటి పని చేయదు. సంసారం చేయదు, సంతోషంగా ఉండదు. మీ బిడ్డను తెచ్చుకొని మీ దగ్గరే ఉంచుకోండి. నా కొడుకు జీవితం ఎడారి చేస్తోంది." అంటూ పవన్ పేరెంట్స్ పెట్టె పోరు పడలేక ప్రమీల ఐశూ చెవిని ఇల్లు కట్టుకొని చెప్తూనే ఉంది. బిడ్డ బ్రతుకేమవుతుందా! అని కంట నీరు పెట్టింది. ఆశించని తీరుగా ఉన్నట్టుండి రెండు నెలల తర్వాత పవన్ ఐశుని తీసుకుని ఇండియా వచ్చాడు.

పవన్, ప్రమీల, శరత్చంద్రల మధ్య చాలా సేపు తర్జన, భర్జనలు జరిగాయి. ఐశ్వర్య మాత్రం నిమ్మకు నీరెత్తి నట్టు తనకేమీ పట్టనట్టు అంతఃముఖి అయిపోయింది.

"మీ దగ్గర ఉంటె ఐశు కాస్త కోలు కుంటుందేమో!" అంటూ పవన్ ఐశూకు వినబడేట్టు కాస్త పెద్దగా అనేసి వెళ్లి పోయాడు.

ఒక సంవత్సరం క్రితం –

దీపావళి పండుగకు రెండు నెలల ముందుగా సితార పుట్టింది. సితార పుట్టిన రెండు నెలలకే చనిపోయింది. కానీ ఆ ఇంట్లో దీపావళి జరుపు కోలేదు. అలంకరణలు లేవు, ఇల్లంతా చీకటి – ఇల్లే కాదు అందరి మనసులోనూ చీకటి విస్తరించుకుంది. ఆ తర్వాత వాళ్ళకు దీపావళి పండుగ రానేలేదు, ఆ ఇంట్లో ఏ పండగ జరగలేదు. ఇల్లంతా చీకటి– నిశ్శబ్దం– మనసులను బద్దలు చేసే నిశ్శబ్దం. జీవితాలను ఐసులా నిశ్చేతనులను చేసే నిశ్శబ్దం. ఆ నిశ్శబ్దంలో నడిచే రాతి బొమ్మలా బతుకుతోంది ఐశు. ఏం జరిగింది!

అ రోజు సితారాను రెండు నెలల రొటీన్ చెకప్ కోసం డాక్టర్ దగ్గరకు తీసికెళ్ళింది ఐశు. పీడియాట్రిస్ట్ చెకప్ చేసి,

“పర్ఫెక్ట్ గా ఉంది. సితార బరువు పెరిగింది. గుడ్! షి ఈజ్ ఎ హెల్తి బెబీ.”

డాక్టరు మాటలు విని ఐశ్వర్య సంతోషంగా బిడ్డను ముద్దు పెట్టుకుంది. ఆడుతూ పాడుతూ గంతులేసే సితార కళ్ళముందు కదిలింది.

మరునాడు ఉదయం నాలుగ్గంటలకు అలారం మోగింది. సగం తెరిచిన కళ్ళతో యాంత్రికంగా సితారాకు పాలు పట్టే వేళ్ళయిందని ఆవలింత తీస్తూ లేచింది ఐశ్వర్య. పక్కనే ఉన్న గ్లాసులోంచి రెండు గుటకల నీళ్ళు తాగి కళ్ళు పూర్తిగా తెరిచి క్రిబ్ దగ్గర కెళ్ళింది. సితార క్రిబ్లో ఒక మూల పైన కప్పిన షీట్ అంతా చుట్టుకుని చిన్న మూటలా కనబడింది.

“చిన్ని సితార! షీట్ అంతా లాగేసి నీ తల చుట్టు అలా కప్పుకున్నావేంటి. దోబూచు లాడుతున్నావా! చలిగా ఉందా? ఈ షీట్ తీసేసి మందంగా ఉన్న బ్లాంకెట్ కప్పుతాలే. ఇంత కదలిక ఎలా వచ్చింది నీకు!”

ముద్దుగా అంటూ సితార తలపై చుట్టుకు పోయిన షీట్ను తీసి బిడ్డను చేతిలోకి తీసుకుంది. సితార శరీరాన్ని తాకగానే ఐశు కెవ్వున కేక వేసింది. సితార శరీరం ఐసు ముద్దలా ఉంది. ఐశ్వర్య కేక విని పవన్ కళ్ళు తెరిచి ఒక్క పెద్ద అంగ వేసి బెడ్ కు కొంచెం దూరంలో గోడవారగా ఉన్న క్రిబ్ దగ్గరకు చేరాడు. నిమిషాలలో అంబులెన్సు వచ్చింది. సితరాను ఏమర్జేన్సీ రూమ్కు తీసికెళ్ళారు. కానీ అప్పటికే సితార లోకం వదిలి వెళ్ళి పోయింది.

“సారీ! నథింగ్ కెన్ బి డన్.” వైద్యుని మాట. ఏమి జరిగిందో తెలీక పిచ్చివాళ్ళలా ఉన్న పవన్ను, ఐశ్వర్యను కొన్ని పశ్నలడిగాడు డాక్టరు ఆ తర్వాత,

“ఇది సడెన్ ఇన్ఫెంట్ డెత్ సిండ్రోమ్ – యస్ ఐ డి యస్.” అన్నాడు.

పాలిపోయిన మొహాలతో నిలబడ్డ ఆ యువ దంపతులను కాస్త దూరంలో ఉన్న రూములోకి తీసికెళ్ళి కూర్చోబెట్టి వెళ్లి రెండు నీళ్ళ సీసాలు వాళ్ళకిచ్చి “తాగండి” అన్నాడు. నా ఒడిలో ఉన్న బిడ్డ మాయమైందా! అదెలా!! నాకు తెలియకుండా ఎవరు లాక్కున్నారు!! ఐశ్వర్య మనసు గగ్గోలు పెట్టింది.

“పసి పిల్లలను పొట్టమీద పడుకోబెట్టడం, పైన షీటుతో కప్పడం లాంటి అలవాటు చాలా కాలం క్రితం ఉండేది. నేనే కాదు ఏ డాక్టరైనా పసి పిల్లలను వెల్లకిలా పడుకో బెట్టమనే చెప్తాం. కడుపు నొప్పి, గ్యాస్ సమస్య ఉన్న పిల్లలను కూడా బోర్ల పడుకో బెట్టమని చెప్పను. అంతేకాదు బేబికి పైన ఏమీ కప్పగూడదు. చాల ప్రమాదం. చిన్న చిన్నబొమ్మలు, వస్తువలు ఏవీ కూడా క్రిబ్లో ఉంచ కూడదు. చలిగా ఉంటె మందంగా ఉన్న నైట్ డ్రెస్ వేయాలి కానీ పైన ఏమి కప్పగూడదు.”

"చలిగా ఉంటుందని షీట్ కప్పాను." నూతిలోంచి వస్తున్నట్టుగా ఉంది ఐశ్వర్య మాట.

పవనుకు తల దిమ్ముగా ఉంది. "నేను కూడా ఎన్నోసార్లు కదిలి పోయిన షీటు పాపపైన సరి చేస్తుమ్నాను." అంటూ తల పట్టుకున్నాడు.

"ఇప్పుడు మీరు బ్లేం గేమ్ ఆడి ఏమీ చేయలేరు. బేబికి ఆ వయస్సులో గాలి ఆడక పోతే తల తిప్పి ఊపిరి తీసుకోవాలని తెలీదు. కాళ్ళు చేతులు కదిలినప్పుడు కప్పిన షీటు చుట్టుకు పోయే ప్రమాదముంది. బోర్లా పడుకున్నపుడు కూడా ఉపిరాడదు. అది ప్రమాదమే కదా! ఆరోగ్యం, అనారోగ్యం సంగతి అటుంచి సఫ్ఫోకేషన్ జరిగే అవకాశం ఉంది. ఐయాం వెరీ సారి ఫర్ యువర్ లాస్" డాక్టరు సానుభూతి తెలిపాడు.

డాక్టరు వివరంగా చెప్పాడు కానీ చాల ఆలస్యం అయిపోయింది. ఇద్దరూ ఎదో కలలో వింటున్నట్టు సుషుప్తా వస్థలో ఉన్నారు. సితార లేదు, వెళ్లి పోయింది. వాళ్ళకు అర్థం కాలేదు.

"నాకీ జ్ఞానం ఎందుకు రాలేదు! నా మూలంగా నా బంగారు బిడ్డ ప్రాణాలు వదిలింది." ఐశ్వర్య తనను తాను నిందించు కుంది. 'నేను అమ్మను, నీ అమ్మను' అని కుమిలి పోయింది. ఐశు గుండె తునాతునకలైంది.

తన చేతుల్లోకి ఒరిగి పోయిన ఐశూ గుండె బీటు వింటూ అచేతనంగా అలాగే ఉండి పోయాడు పవన్. ఆనాటినుండి ఉదాసీనతలో అనాసక్తలా జీవించింది ఐశు. పవన్ ఇండియా తీసికెళ్ళి ఐశును పేరెంట్సు దగ్గర వదిలిన రోజు కూడా ఐశు మనసులోని మంచు కరగ లేదు.

"ఐశూ! వేరే పనుల మీద ధ్యాస పెట్టు నీ బాధ తగ్గుతుంది. పవను మనసు కూడా అర్థం చేసుకో. పాపకోసమే కాదు నీకోసం కూడా బాధ పడ్తున్నాడతడు. నీకొక పాపో, బాబో పుడితే అన్ని సర్దుకుంటాయి. జరిగి పోయిన రోజులు తిరిగి రావు. ఇలా జీవితాన్ని వృధా చేసుకోకు." తల్లి ఐశును ప్రేమతో ఓదార్చని రోజు లేదు.

★★★★★★★★

ఐశ్వర్య జీవితంలో ఇండియా వచ్చినా ఏ మార్పు లేదు . చూస్తుండగానే ఆరునెలలు గడిచి పోయాయి. ఒక నాడు ప్రమీల మందంగా ఉన్న ఒక కవరును ఐశ్వర్య చేతికందిస్తూ "పవన్ మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకుంటున్నాడట, అందులో విడాకుల పేపర్లు ఉన్నాయట. సంతకం పెట్టి పంపించమన్నారు. పెళ్లి రోజు కూడా నిర్ణయించారట. "

"ఇప్పటి వరకు మీరిద్దరూ కలుస్తారనే ఆశ ఉండేది. పెళ్లి చేసుకుంటున్నాడంటే ఆ ఆశ కూడా చచ్చి పోతుంది.నీ బతుకు నీ చేతులారా పాడు చేసుకుంటున్నావు." ప్రమీల తల బాదుకుంటూ ఏడుస్తూ ఐశూకు ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంది.

చదువుతున్న పుస్తకంలోంచి ఐశు తలెత్తి తల్లివేపు చూసి మళ్ళీ పుస్తకంలోకి మొహం దూర్చింది.

"నువ్వింత రాయిలా తయారయ్యావేమిటి! నీకు పవను అంటే నీకెంత ఇష్టమో అది మరిచిపోకు!! బిడ్డ చనిపోతే నీ బతుకు బుగ్గిలం చేసుకుంటావా! పసిపిల్లలాగా తిను అంటే తింటావు లేకపోతే లేదు. మేమున్నంత కాలం సరే. మేము పోయాక నీ గతేం కాను! నీ అక్కను చూడు ఇద్దరూ పిల్లలతో కాపురం చేసుకుంటోంది. అక్క వస్తే తన పిల్లలను ఒక్క సారైనా దగ్గరకు తీసుకోవు. నీ స్నేహితులు అందరూ కాపురాలు చెయ్యటం లేదా. మంచి చెడ్డ అన్ని భరిస్తూ జీవితంలో ముందుకు పోవాలి. చిన్న, పెద్ద కష్టాలు అందరికి వస్తాయి. అంత మాత్రాన జీవితం వదులు కుంటామా! భరించడం నేర్చుకోవాలి. కష్టాలు ఎల్ల కాలం ఉండవు."

"నా తలరాత ఇలాగే ఉంది." పొడి మాటలు.

కళ్ళు తుడుచుకుంటూ, ముక్కు చీదుకుంటూ ప్రమీల నిస్సహాయంగా గదిలోంచి వెళ్లి పోయింది.

తల్లి గదిలోంచి వెళ్ళాక చదువుతున్న పేజీ పూర్తి చేసి ఐశ్వర్య లేచి వళ్ళు విరుచుకుంటూ మందంగా ఉన్న కవరును తీసుకుని విప్పి చూసింది. గబ గబా పేపర్లు తిప్పింది. అవి నిజంగా డివోర్సు పేపర్లే. మనసులో ఏదో గుచ్చు కున్నట్టుగా బాధ, గుండెల్లో పోటు ఎక్కువైంది. వెంటనే వెళ్లి డ్రెస్సర్ డ్రాయరులో వెతక సాగింది. పవన్ అమెరికా వెళ్లి పోయే ముందు రోజు ఒక లెటరు ఐశ్వర్య చేతికివ్వ బోయాడు. ఐశ్వర్య తీసుకోలేదు. ఆ పక్కనే ఉన్నటేబులుపై పెట్టి వెళ్ళాక అది తీసి డ్రాయర్ లో పడేసింది.

"నీ మనసు మారుతుందని ఆశిస్తున్నాను. మన ఇద్దరిలో ఉన్న ప్రేమను ఇలా ధారుణంగా చంపేయడం న్యాయం కాదు." ఉత్తరం ఇస్తూ గాద్గాదికమైన గొంతుతో పవన్ అన్న మాటలు ఆ క్షణం మళ్ళీ వినిపించాయి.

ఐశ్వర్య ఒక్కొక్క డ్రాయరు తెరుస్తూ చూడ సాగింది. ఎంత వెతికినా కనబడడం లేదు. ఐశు మనసులో ఆరాటం ఎక్కువ య్యింది. 'ఈ డ్రెస్సరుకు ఇన్ని డ్రాయర్లు ఎందుకు పెట్టారో' విసుక్కుంది. ఓ గంట వెతికిన తర్వాత ఆ కవరు బట్టల మధ్యలో దొరికింది. 'విడాకులిస్తున్నాడు ఇక ఈ ఉత్తరం చూడటం ఎందుకు!' కోపంగా చింప బోయింది. ఐశ్వర్య మనసులో ఆరాటం. 'చదివి చింపితే' మనసు చెప్పే మాట విని చదవడం మొదలు పెట్టింది.

"నా ప్రియమైన ఐశూ! ఇలా నీకు రాయాల్సి వస్తుందని నేను కల్లో కూడా అనుకోలేదు. మనం ఒకరికొకరం మనసిచ్చుకున్నాక మన మధ్య ముఖః స్థంగా మాట్లాడుకోవడం, టెక్స్ట్ కొట్టడం తప్ప ఇలా మనసు లోతుల్లోంచి వచ్చే భావాలను కాగితం పై పెట్టె అవసరమే రాలేదు. నా మనసులోని భావాలూ నీకు చెప్పాలని ఉంది, కాని వ్రాయాల్సిన అవసరం వచ్చింది. సితారా పుట్టే వరకు మన కథ వేరు. అది ఆనందాల స్వర్గం. సితార వెళ్లి పోయాక అంధకారమయింది మన జీవితం. అందాల బొమ్మ సితార మనల్ని వదిలి పోయింది నిజమే కానీ

సితారను అపురూపంగా మన మనసులో దాచుకోవాలని మన జీవితంలో ఒక భాగంగా నిలుపు కోవాలని ఉంది.

సితారను తలుచుకుని కుంచించుకు పోయి దుఃఖంతో జీవితాన్ని నిర్జీవంగా చేసుకుంటే నీకు, నాకే కాదు మన కుటుంబ సభ్యులకు కూడా బాధగా ఉంటుంది. నాకది ఇష్టం లేదు. మనం నవ్వుతూ సితార గుర్తులను ప్రేమగా మననం చేసుకోవాలి. మన ప్రేమకు సితార ఆత్మ కూడా సంతోషిస్తుంది. మన ప్రేమకు గుర్తు అయిన సితారను బాధలో ముంచితే అర్థం ఉండదు.

ఐశూ! నువ్వు ఆలోచించు. మధ్య ఉన్న ప్రేమ ఇంతేనా! వంద ఏళ్ళు మనిద్దరం కలిసి జీవించాలని కలలు కన్నాం. ఇంతేనా మన ప్రేమ! కాదు, మన ప్రేమ అంత బలహీనం కాదు అని నా నమ్మకం. నీలోని ఈ విచార మబ్బులను ఒకసారి తొలగించి చూడు–మన ప్రేమ చాలా గట్టిది.

నీవు లేకుండా నా జీవితం శూన్యంగా ఉంది. అర్థం లేని బతుకులా ఉంది. నీవు కోలుకోవాలని ఆశించని రోజు లేదు. నువ్వు నవ్వుతూ నన్ను పలకరిస్తూ నా దగ్గరకు వచ్చే రోజు కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను. మన జీవితంలోని స్వీట్ మెమోరీస్ ను నీ మదిలోంచి తీసివేయకు. నీ కోసం, నీ రాక కోసం ఎదురు చూస్తూ

ప్రేమతో నీ పవన్

ఆ ఉత్తరం చదువుతూంటే పవను మాటలు వెచ్చగా తగిలి మంచు గడ్డలా ఉన్న ఐశు మనసు కరిగి కళ్ళవెంట నీళ్ళు కారు తున్నాయి.

“మామ్!” అంటూ గట్టిగా ఏడుపు గొంతుతో తల్లి దగ్గరకు వేగంగా వెళ్ళింది.

“మామ్! పవన్ ... పవన్ పెళ్లి ..” మాటలు రాక కన్నీళ్ళతో తల్లి చేతుల్లోకి వాలి పోయింది. కూతురిని ఎగాదిగా చూసిన ప్రమీల ఆనందానికి అంతులేదు. బాధా తప్తమైన కూతురి మొహం చూడగానే తల్లికి అర్థమయ్యింది. పవన్ వేసిన ప్లాను పనిచేసింది. కూతురిని గట్టిగా కావలించుకుని తనకు వచ్చే దుఃఖాన్ని ఆపుకోవడానికి ప్రయత్నించలేదు. తనూ ఏడ్చింది, సంతోషంతో.

★★★★★★★★

మూడేళ్ళ తర్వాత ఒక రోజు –

“డేకోలైట్సు కొనుక్కొచ్చానుగా ఏవీ?” పవన్ వారం రోజుల నుండి ఏదో ఒకటి వెతుకుతూనే ఉన్నాడు.

ఈశ పుట్టాక ఇదే మొదటి దీపావళి. ఇల్లంతా దీపాలతో వెలగాలి, ఈశ గది కూడా దీపాలతో అలంకరిస్తా నంటాడు. కాసేపు మేకులు, కాసేపు హేమ్మరు కోసం వెతుకుతున్నాడు. అవి దొరగ్గానే అలంకరణలు పూర్తి చేసాడు.

“టూ మచ్గా చేస్తున్నావు పవన్.” ఐశ్వర్య ఈశను ఒక చేతిలోంచి మరో చేతిలోకి మారుస్తూ అంది.

"ఇది మొదటి దీపావళి. ప్రపంచం అందమైనదని, ఈశని ఆహ్వానిస్తోందని తెలిసేట్టుగా అన్ని సక్రమంగా అందంగా చేయాలి." గర్వంగా పవన్ చాతీ విరుచుకున్నాడు.

"ఈశకు ఇంకా నాల్గు నెల్లయినా నిండ లేదు ఇవన్నీ ఏం తెలుస్తాయి! ఆకలేయగానే పాలు, వెట్ అవగానే డయిపర్ మారిస్తే చాలు ఈశకు అన్ని అందంగానే కనిపిస్తాయి." ఐశ్వర్య మాటలు వినకుండా పవన్ ఉషారుగా తన పని చేసుకు పోతూనే ఉన్నాడు.

"సితార కోసం ఇలాగె డెకోరేట్ చేస్తానన్నావు." బరువైన గొంతుతో అంది.

"సితార కోసం చేయాలనుకున్నాం నిజమే." అతని కంఠంలోని ఆర్ద్రత ఐశ్వర్యను తాకింది.

"ఆ లైట్లన్నీ చారిటీకి డొనేట్ చేసాం. సితార ఇప్పుడు లేదు. ఇప్పుడు మనతో ఉన్న ఈశ కోసం, మన కోసం చేస్తున్నాను ఐశు." హుషారుగా అన్నాడు.

ఐశ్వర్య ఈశకు పాలు పట్టి కిటికీ దగ్గరకెళ్ళి నుంచుంది. కిటికిలోంచి కనిపించే అరచేయ్యంత ఆకాశాన్ని ఆర్తిగా చూసింది. ఎక్కడో దూరాలలో ఆకాశం భూమాతను హత్తుకునే చోట-అక్కడే ఈ లోకాన్ని వదిలి వెళ్ళిన వాళ్ళందరితో పాటు సితార కూడా ఆడుకుంటోంది! ఆ ఆలోచన ఐశ్వర్య మనసుకు హాయి నిచ్చింది. ఇప్పుడు సితార ఉంటె ఇల్లంతా పరుగెత్తుతూ ఆడుకునేది. ఐశూలో మరో దీర్ఘ నిట్టూర్పు. మరో రెండు కన్నీటి బొట్లు. గుండె పొరల్లోంచి మరో జ్ఞాపకం – కాల్చిన కత్తి మొనల్లా దూసుకు వచ్చి కన్నీరై కారుతున్నాయి. జీవితం లోని

ఒడు దుడుకులను తట్టు కోవడం వల్ల వచ్చే అనుభవాలు మనుషులని పరిపూర్ణ మానవుణ్ణి చేస్తాయి. మనో సంఘర్షణ తీరగానే ఆత్మీయత రాగం పలుకుతుంది.

కాస్త చప్పుడుకే ఐశ్వర్య పరుగున క్రిబ్ దగ్గరకు పరుగెత్తింది. ఈశ క్రిబ్లో ఓ మూలకెళ్ళి మూటలా ముడుచుకు పోయింది. ఒక్క అంగలో వెళ్లి మూలుగుతున్న ఈశను ఎత్తుకుంది. ఈశ మొహమంతా ఎర్రబడింది. ధడ ధడ కొట్టుకుంటున్న గుండెతో, వణికే రెండు చేతులతో ఐశ్వర్య ఈశ మొహాన్ని తాకింది. వెచ్చగా తగిలింది. అప్పుడే నిద్దర లేచిన ఈశ వళ్ళు విరుచుకుంటూ పిడికిలితో మొహమంతా రాసుకుంటోంది. ఆ కదలిక చూసి ఐశ్వర్య మనసు కుదుట పడింది. అలా ఎత్తుకోవడం నచ్చలేదు గాబోలు దీప్తి కేర్ కేర్ మంటూ ఏడవడం మొదలు పెట్టింది. 'నీకు తాత శరత్చంద్ర కోపం వచ్చింది. తండ్రి పోలిక గాని తల్లి పోలిక గాని రాలేదు. వింటే నీ తాత మురిసి పోతాడు.' ఏడుపు లంఘించుకున్న ఈశను ఎత్తుకుని బాటిల్ వార్మర్ చూసింది. టెంపరేచర్ సెట్ చేసి ఉంది అయినా తన చేతి మీద ఒక చుక్కవేసి సరియైన వేడి ఉందని బాటిల్ను ఈశ నోటికి అందిచ్చింది. ఆకలిగా ఉందేమో మూతి బిగించి జుప్ జుప్ అంటూ వేగాన్ని పుంజుకుంది. ఐశ్వర్య ప్రేమగా ఒళ్లో ఉన్న ఈశ తల నిమిరింది. కళ్ళు తిప్పి తల్లిని చూసి మళ్ళీ పాలు తాగడంలో మునిగి పోయింది.

"ఆకలి అరుపులా అవి!" అంటూ పవన్ వచ్చి పక్కనే కూర్చుని ఈశ చేతిని నిమరసాగాడు. ఈశ నోరంతా విప్పి నవ్వి మళ్ళీ పాలు తాగడంలో బిజీ అయిపోయింది. మనసుల్ని కట్టి పడేసే నవ్వు.

"గోపాలం తాత పోలికలు కనిపిస్తున్నాయి కదూ!" అంటూ టప టపా ఆడిస్తున్న ఈశ పాదం చేతితో తాకాడు పవన్.

"నా కెప్పటినుండో ముసలి మొహం ఉన్న అమ్మాయిని కనాలనుండింది."

"గడ్డం లేదులే. హ్హా..హా.హా... నీక్కాఫీ కావాలా? అమ్మ కాఫీ చేస్తోంది."

"ఓ.కే." తలాడించింది ఐశూ. పాలు తాగుతున్న ఈశ చేతిని తీసుకొని ముద్దు పెట్టుకోవడం చూసి 'మరి నాకో' అన్నాడు పవన్.

"కాఫీ" చిరు కోపాన్ని నటిస్తూ అంటున్న ఐశూను దీనంగా చూస్తూ పవన్ కాఫీ తేవడానికి వెళ్ళాడు.

Click here to share your comments